

dagen skal være inde —, har Regeringen fuld Myndighed til sammen med det Rigsdagsudvalg, der nedsættes, at afgøre, hvilke Bestemmelser der skal træffes, og jeg ser ikke, at der er nogen som helst Undtagelse fra disse Bestemmelser. Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor alt dette skal indføres. Hvorfor skal vi have hele dette Maskineri? Rigsdagen er jo dog altid her i Landet; Regeringen kan jo dog naar som helst med kort Varsel indkalde Rigsdagen, og Rigsdagen har vist, at den kan behandle et Lovforslag endogsaa meget hurtigt; det har vist sig i Krigsaarene og ogsaa senere, at man i Løbet af en Eftermiddag kan gennemføre selv meget vigtige Lovforslag, hvis der er et Flertal i begge Rigsdagens Ting derfor. Jeg tror, der er Grund til i denne Situation at minde om, at Rigsdagen en Gang tidligere, men det var under ganske ekstraordinære Forhold, har vedtaget en Undtagelseslov, der gav Anvisning paa en særlig Behandlingsform for vigtige Sager udenfor Rigsdagen. Jeg tror ikke, at Medlemmerne i det høje Ting vil have glemt, hvad denne Lov, Loven af 7. August 1914, førte ind i; jeg tror heller ikke, de har glemt, hvor vanskeligt det var at komme af med denne Lov, og jeg tror, der er Grund til, at Rigsdagen vogter paa ikke igen at begaa den samme Uforsigtighed. Der var nu ganske særlige Grunde under den Situation, der forelaa den 7. August 1914, men der er ingen saadanne særlige Grunde nu, og jeg tror, det vil være rigtigt, at man fra Rigsdagens Side er opmærksom paa dette Forhold. Hvis Regeringen har positive Forslag at fremsætte, hvis der er visse bestemte Varer, den ønsker Importforbud eller Importbegrænsning for eller ønsker Told paa, kan saadanne Sager jo behandles paa den Maade, hvorpaa Behandlingen ifølge Sagernes Natur skal foregaa, men jeg tror, det vil være meget ønskeligt, at Rigsdagen passer paa netop i dette Øjeblik og hævder, at det Økonomiraad, vi skal have her i Landet, det er Rigsdagen og ikke noget andet.

Men selv om vi ikke har kunnet faa Oplysning om, hvad denne Lov skulde benyttes til, hvis den fik Gyldighed, er der ikke Tvivl om, at dette „Maskineri“ — Udtrykket er altsaa ikke mit, men er brugt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i det andet Ting — skulde bruges til at genindføre den samme Statsregulering med Rationering og Prisansættelse, som vi havde i Krigsaarene, og

her maa jeg igen sige, at der den Gang dog forelaa visse ekstraordinære Tilstande, som kunde begrunde det, men det foreligger der ikke i Øjeblikket. Det er ganske rigtigt, det er en logisk Konsekvens af det hele, at hvis man først begynder at udstede Importforbud — eller, som jeg forstaar, at udstede Valutaattester; saaledes at der ikke bliver en fuldstændig Afspærring for enkelte Varer, men kun en delvis Afspærring —, saa er der indført et Moment, som, hvis vi ikke skal komme ud i den rene Vilkaarlighed, ja, jeg kunde næsten sige, den rene Korruption, maa nødvendiggøre, at den Handelsstand, der importerer, bliver sat paa Ration. Det vil altsaa sige, at først og fremmest skal Importørerne rationeres, og det maa igen medføre, at de handlende, der fordeler Varerne, ogsaa gøres til Genstand for Rationering, og de handlende, der forestaar Detailfordelingen, maa da atter rationere deres Kunder; der maa gives meget vidtgaaende Bestemmelser i saa Henseende, og dette vil igen medføre, at vi i meget vid Udstrækning maa tilbage til det Kortsystem, som vi havde i Krigsaarene. Men det er ogsaa klart, at de Lagre, der ligger her i Landet af Varer, man vil rationere, maa beslaglægges — det vilde jo være urimeligt, at enkelte skulde ligge med saadanne store Varepartier, naar andre ikke kan faa dem —, og det er ligeledes klart, at naar der bliver Knaphed paa en Vare, som er efterspurgt, maa der sættes Pris paa den; der maa en fuldstændig Prisregulering til for de Varer, der bliver Tale om at importregulere.

Hele den Virksomhed, man her vil indføre, er ganske vist kun i høj Grad løst og let omtalt i Lovforslaget, men findes dog antydnet. I Regeringens oprindelige Forslag staar der i § 2, at Regeringen, naar den har foretaget Standsning eller Begrænsning af Indførselen, ogsaa skal være bemyndiget til at „træffe de derved nødvendiggjorte Foranstaltninger til Sikring af rimelige Priser og en forsvarlig Fordeling af tilstedeværende Beholdninger“, og i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger til Behandling her i dette høje Ting, staar der, at Regeringen foruden den Bemyndigelse, der gives til at begrænse Importen, ogsaa skal have Bemyndigelse til „efter Forhandling med de paagældende Erhverv at sikre Overholdelse af rimelige Priser for den saaledes indførselsbegrænsede Vare.“ Jeg maa sige, at hvis det skulde kunne tænkes — og det er jo for saa vidt sket for Folketingets Vedkom-